

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهيم

بدین بوم وېر زنده یک تن مېباد
از آن به که کشور به دشمن دهيم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

تیمور شاه تیموری

المان – 7 فبروری 2012

موعظه یک نیمچه ملا در ولایت بلخ

ز قومی گر یکی بی دانشی کرد
نه که را منزلت ماند نه مه را

شام یکشنبه 5 فبروری 2012 از شبکه جهانی تلویزیون "آریانا افغانستان"، در برنامه سحیه جان کامرانی – برنامه ساز موفق و پر توان، برنامه ساز آزاده و باشهامت، حقگوی و بادرایت – ویدیوکستی منحوس و مشمئز کننده ای پخش شد که نه تنها من بلکه تمام بینندگان را چنان تکان داد که مو بر اندامها ایستاده شد.

ملائی را دیدیم که با ریش سیاه تار، تار و قیافه بی وقار، چنان با شدت و حرارت گپ میزد که گوئی زمین و زمان را به لرزه می آورد. او گفت :

« پیغمبر اکرم در جایی برای دفع حاجت دور خوردند، صحابه ای به اسم ... به دقت متوجه بود و آن مکان را زیر نظر داشت. وقتی حضرت پیغمبر بازآمدند، آن شخص به همان مکان رفت. بوی خوشی فضاء را پیچانیده بود و این بوی خوش از بول مطهر حضرت پیغمبر بود.»

او اگرچه بول میگفت اما مرادش غایب بود زیرا بول از زمین ریگی بدست آمده نمیتواند و هم بول بوی ندارد» پس آن شخص مقداری از آن را تناول کرد و دوباره بنزد رسول اکرم ظاهر شد. حضرت پیغمبر فرمودند کجا بودی؟ گفت رفتم و مقداری از خوشبوئی شما را تناول کردم. و بعداً ملا گفت حدیث صحیح مبتنی برین است که حضرت پیغمبر فرمودند : « جایی که خوشبوئی ما رفته و جایی که بول ما رفته آن شخص هیچ گاهی گرسنه نخواهد شد.» سبحان الله و همان بود که ... تا عمر داشت هیچ گاهی گرسنه نمیشد.»

این بود هو به هو گفته آن ملا اگر جملات مقدم و یا مؤخر شده باشد مفهوم گفتارش صد فیصد همان است. این ملای ناملا با حرارت و هیجان گپ میزد و تعداد کثیری در دور و بر او گوش فرا داده بودند و تعجب درینست که در بین حاضران اقلاً یک نفر هم پیدا نشد که به پا خیزد و دهن کثیف او را ببندد. چرا یک نفر این کار را نکرد؟ برای اینکه ما ارادتمند و عقیدتمند هستیم و همیشه بما گفته شده و عادت کرده ایم که باید به گفته های مذهبی گوش دهیم و بجان و دل قبولدار آن باشیم، اکنون سؤال درینست که این گفته ها از کدام مخرج خروج میکنند؟ از دهن

دوست یا دشمن؟ از دهن طرفداران اسلام عزیز و یا مخالفان این دین مقدس؟ از طرف بیغرضان و یا اهل غرض؟

در گذشته ها بارها گفته شده که چون مردم عقیدتمند هستند و هر حرف و سخنی که از دهن یک ملا و یا روحانی بر می آید قبول میکنند، باید ملاها از صافی یک امتحان بدر آیند. زیرا شده نمیتواند که اشخاص صرف به خواندن چند کتاب مقدمات مذهبی ملا و یا مولوی شوند و امام و پیشوای مردم گردند. از همین جهت است که بزرگان گفته اند:

نیم ملا بلای ایمان

نیم حکیم بلای جان

با تمام مشاهدات و واقعات هیچ کسی به امتحان و آزمایش کسانی که در مساجد تمرکز میکنند و وظیفه امامت و پیشوائی مردم را بدوش میگیرند، نبرآمده است و هیچ یک ازینها طرف آزمایش و امتحان قرار نگرفته است. بناءً سرپوش دیگ مذهبی باز است و هر خس و خاشاک و یا زهر و تریاق میتواند در آن بیفتد.

رژیم سیاسی افغانستان جمهوریت اسلامی است و ما به دین اسلام افتخار داریم اما علماء و دانشمندان ما باید این دین مقدس را سچہ نگه دارند و نگذارند هر شخص مغرض و یا جاهل در آن راه یابد. این نیمچه ملای جاهل که گفته شده در ولایت بلخ سخنرانی میکرد است باید به محاکمه کشانیده شود و ازو پرسیده شود که مقصد و نیتش ازین گفته های سخیف و بی اساس و تهمت بستن به صحابه پیغمبر و خود پیغمبر اکرم چه بوده؟ و حدیثی که از گفته حضرت پیغامبر آورده به اساس کدام کتاب و روایت صحیح است؟ و آن وقت جزاء خود را مطابق احکام شرع انور متقبل گردد، تا در آینده چنین نیمچه ملاها باز بروز نکنند و مردم را به جهالت نکشانند.